

Nem voltam

*A megfélemlítések ellen
erős vár nem voltam.
De ha dültem, s omlottam is,
a végsőkig kitartottam.*

*Nem voltam tiszta ég sem,
mindig napos, felhőtlen.
Borulatok komorítottak.
Alkonyattal besötétültem.*

*Nem voltam, ki lehettem volna,
mivé lennem csak vágy maradt;
aminél alább ne adjam mégse,
megálljam helyem az ég alatt.*

Elülnék

*Kókadó melegben,
lustán a napon,
a tohonya dombok
elültek nagyon.*

*Elülnék én is, ha
időből telne,
ha égen és földön
gond-baj nem lenne.*

*Tetőmre nem szállna
vasorrú varjú,
fa sem árnyékolna,
lecsüngő gallyú.*

Nem tavaszt

*Elhullajtván kihült levelét,
reményét a fa,
nem gondol új hajtásra,
friss gallyakat rája;
most még rügyekre se,
nem még virágra.*

*Az ég csikorító
hidegére számít,
minden irányú szélre,
káoszára.
Spórolást a világítással is,
a hold-pislákolást várja.*

*Nem tavaszt még,
a magasba napot.
Bizalma sérült ág,
ami örökké sajog.
Magabiztató elszánással,
a mindent átvészelő
túlélésre készül,
a konok kitartásra.*

BAJOR ANDOR

Ceașescu elvtárs esztétikai nézetei

Ezeket a gondolatokat már régebben le akartam írni, természetesen a közlés szándékával. Minthogy lényegében az újságokban, híradókban és a televízióban nyilvánosságra hozott, közismert, sőt népszerűsített tényeket kívántam követni, nem a Ceașescu elvtárs mindenevő cenzúrájától való félelmemben álltam el szándékomtól.

Egyszerűen arról volt szó, hogy a Korunk szerkesztőségében dolgozó barátaim figyelmeztettek témám valódi veszedelmére: az olvasók, akik évtizedek óta csak címeket olvasnak, engem is megpillantanak majd a Scornicești-i Tölgy körül tolongók megszámlálhatatlan tömegében, akik simogatni, tapogatni vagy áhítatosan mutatni kívánják a Természet Eme Megdönthetetlen Csodájának ámulatba ejtő részleteit, avval a titkolt jóhiszeműséggel, hogy ha hirtelen mégis lezuhan, ne őket üsse agyon. Természetesen ebben a sokszínű seeregben, a Tölgyre áhítozók vagy a fakéregosztásra gyülekezők között voltak lelkes önzetlenek, akik saját töprengésükről feledkezhetek meg a Hatalmas Valami több százezer négyzetkilométeres árnyékában. Mások leendő harkálynemzedékek világraszóló jötevőjét gyaníthatták Benne, a Belőle termő férgék képtelen tömegének nyüzsgéséből. De ne feledkezzünk meg az elrévült nyugati zarándokokról: sajtómágnásokról, behunyt szemű miniszterekről, kormányfőkről, szórakozott államelnökökről, sőt a királyokról sem; ezek meghattottan akasztották kalpagjukat vagy koronájukat a Tölgy legelső ágára, ha ugyan ezt a botanikai csodát lábujjhegyre állva elérték. Arra már nyilván nem terjedhetett ki a figyelmük az ünnepélyes pillanatokban, hogy a szomszéd ágakon harisnyák lógtak, melyeket a világ terroristái húztak magukra nehéz és áldozatos, sőt áldozatokat követelő tevékenységük közepette.

Ezt azért írtam le, hogy egyértelművé tegyem: nem kívántam látszat sze-